

26 maart 2015 weer naar MEC.

Kerst, Griet, Jan en Yvonne

De vorige keer gingen we 4 weken, nu echt 5 weken. Via Nairobi vlogen we naar Lusaka. Het is al half twaalf en erg donker als we aankomen. Snel de formaliteiten afhandelen, geen problemen bij de douane gelukkig. Met elk 2 grote koffers en nog handbagage gaf dat van tevoren enige spanning. Wel de opmerking dat we ons visum t.z.t. moeten verlengen, want het is slechts 4 weken geldig. Het voelt als een beetje thuiskomen op MEC.

Waar we weer even aan moeten wennen is de regelmatige powercut. Gelukkig heeft Kerst een verlichtingsset met zonnepaneeltjes meegesmokkeld en kunnen we daarmee 's avonds nog lekker buiten eten en van een drankje genieten.

Niet elke avond hebben we dit feest, de regentijd is nog niet afgelopen! De eerste 3 weken hebben we regelmatig regen en onweer. Soms kunnen we onze burens of het weeshuis niet met droge voeten bereiken. Koud is het gelukkig niet. Dit is voor Zambia niet normaal. De boeren klagen, de oogst wordt aangetast en de opbrengst wordt minder.

Na een mooi weekend gaan we maandag met de leiding om de tafel en bespreken we wat we gaan doen. Yvonne had thuis al overleg met een van de juffen gehad over remedial teaching. 19 kinderen die hiervoor in aanmerking komen.

Yvonne en Griet verdelen de kinderen en maken een dagelijks rooster.

Kerst gaat aan de slag met leerlingen in de houtbewerking, zij gaan stoelen en een tafel maken. Zelf ga ik weer lesgeven in de school, grade 9 en grade 12.

Wiskunde bijspijkeren. Dat vinden ze ook in Zambia een moeilijk vak. Eerst op maandag nog overleg met mrs. Mulimba, hoofd van de school, en de wiskunde docent.

Kerst en ik hebben ook tot doel het repareren van waterpompen in de dorpen. We gaan maandagmiddag inkopen doen voor de pompen, pijpen, rods, spare-parts kits, al wat we denken nodig te hebben in Mwomboshi. Ook halen we hout voor het maken van de meubels.

Woensdagochtend gaan we mooi op tijd op stap. Eerst naar Kalwelwe om gereedschap op te halen en dan naar Mwomboshi om te repareren, slechte wegen met diepe plassen. Het water spat soms boven de auto uit. Mrs. Dil en mrs. Mukuyambi zijn mee, zij wijzen ons de weg.

Kerst en ik hebben onze eerste ervaring met het gereedschap en de opgave van de te vervangen onderdelen. Er klopt niets van. Wij maken een nieuwe lijst en gaan de volgende week met nieuwe voorraad opnieuw naar Mwomboshi. Dan blijven we er een kleine week. Nu nemen we eerst onze andere activiteiten ter hand. Zagen en timmeren met Cap en Nandu en voor de klas. Als er zo'n tropische bui op het platte dak van de school klettert moet de uitleg een kwartiertje wachten.

De dames hadden daar iets minder last van in hun kleine groepjes.

Na de paasdagen is het zover. Wij gaan met z'n vieren en een auto vol spullen naar Mwomboshi. Maar eerst een lekke band repareren, dus laat weg. We verblijven daar in het huis van mrs. Dil. Primitief, geen water, geen stroom, geen kookgelegenheid. En een wc die je eigenlijk niet wilt gebruiken. Maar voor alles is een oplossing!

Met het nieuwe gereedschap gaan we de volgende dagen aan het werk. Een team van bewoners staat klaar om met ons aan de slag te gaan. En dat heeft het gewenste resultaat. Aan het einde van ons verblijf zijn er 3 pompen gerepareerd en kunnen de mensen het zelf! Elke keer als een pomp klaar is en er na even pompen water uit komt gaat er een gejuich op. Sommige pompen hebben al jaren niet gewerkt.

Ondertussen hebben de dames hier op de school een sport en speldag georganiseerd. Samen met de onderwijzers en 130 kinderen hebben ze wedstrijdjes en spelletjes en aan het einde van de dag voor iedereen een kleine verrassing en een sinaasappel. Het was een hele mooie week in Mwomboshi, ver van de beschaving en 's nachts een hele heldere sterrenhemel.

Na ons verblijf in de "rimboe" kunnen we weer genieten van onze betrekkelijke luxe op MEC. Omdat we slechts in één dorp actief met pompen aan het werk zijn geweest, gaan we kijken wat de mogelijkheden voor de andere 2 dorpen zijn. Dat wordt in Kalwelwe één dag en ook in Chisamba één dag. Weer 2 dagen vroeg op. Maar eerst weer inkopen doen.

We besluiten voor elk dorp ook een complete gereedschapsset te kopen. Kerst maakt grote kisten met hangslot samen met de jongens van het weeshuis en we maken de dorpsleiding voor deze kisten verantwoordelijk.

Er komt een lijst in zodat iedereen kan zien of er iets ontbreekt.

We gaan zaterdag naar Kalwelwe, en Joe Silwenga, de manager, en Kabamba, de agriculture officer, gaan mee. Beiden willen ook leren hoe de reparatie van een pomp wordt uitgevoerd. Bovenstuk gedemonteerd, vastgeroest natuurlijk. Dan de pijpen omhoog, en de stangen, beiden steeds 3 m lang. Ook vastgeroest. Na ongeveer 35 m komt er dan een pomp tevoorschijn. Die pomp wordt gedemonteerd en schoongemaakt.

Kapotte pijpen worden vervangen en vervolgens gaat de pomp weer de diepte in.

Soms moeten we draadsnijden op pijpen of op de stangen.

In dit dorp doen we 2 pompen, dat wil zeggen wij één en zij één. Ook hier kunnen ze het nu zelf met dit goede gereedschap.

Aan het einde van de dag worden we uitgenodigd met het team te eten. Samen werken betekent hier ook samen eten en wij voelen ons hierbij echt gast. 's Ochtends moest hier wel eerst K 150 voor betaald worden, ongeveer € 18, maar dan eten werkers en ook niet-werkers mee. Ik denk ongeveer 15 mensen. Kippenboutjes, nshima, kool en een heerlijk sausje.

Het is later geworden dan de bedoeling was. Dat betekent dat we in het donker door de buitenwijken van Lusaka moeten. Straatverlichting is hier anders dan in Sneek! En de mensen hier zie je 's avonds alleen als ze lachen.

Een kleine week later gaan we zo ook naar Chisamba. Weer onze reparatieset mee en niet kijken naar wat ze zelf aan benodigdheden hebben opgegeven. Dat pakt prima uit. We hebben een heel gezellige werkdag met het team. Iets minder technisch dan in beide andere dorpen, hier moeten we de handelingen beter in de gaten houden. Toch repareren we hier ook 2 pompen. En we eten met de mensen in de gemeenschapsruimte. En weer komen we in het donker in Makeni aan. Het was een lange werkdag.

Yvonne en Griet zijn nu iets minder ongerust dan de vorige keer.

Ondertussen zijn de werkzaamheden op MEC gewoon doorgedaan. Kerst heeft inmiddels enkele stoelen en een tafel klaar. Er wordt al geïnformeerd of er een bestelling kan worden geplaatst. En ik geniet van het omgaan met de leerlingen in de klas. Sommigen goed gemotiveerd, anderen iets minder. Netjes en zorgvuldig werken is niet bij iedereen vanzelfsprekend!

Yvonne en Griet zijn niet alleen in de school, maar ook in het weeshuis actief met de kinderen

Op zaterdag 25 april wordt hier door de Nederlanders in Zambia samen met het consulaat koningsdag gevierd. Wij gaan en nemen mrs. Dil mee naar dit feest. Natuurlijk moeten we eerst weer een file overleven. Zomaar 3 kwartier verder voordat we de eerste rotonde voorbij zijn.

Een heel gezellige avond in de tuin van een restaurant op de show-ground, wel 100 mensen. Haring, bitterballen en 2 Nederlandse bands. Ook het Wilhelmus gezongen in Zambia! Zondag nog één keer met z'n allen luxe lunchen in Sandy's Lodge.

Nog twee dagen om af te ronden. Een heel mooi afscheid op het weeshuis. Mrs. Dil en ook mrs. Mulimba waren aanwezig. Ireen had een prachtig diner georganiseerd, de kinderen zingen voor ons en wij zijn alle vier ontroerd. Want in deze 5 weken zijn we weer een beetje meer familie geworden.

En tot slot hebben we voor ons vertrek met fr. Mukuyamba bij mrs. Dil geluncht.